אלחלד, „תחנת זיכרון". עיצוב: שי ברקן

ספר חדש, „ממוזיאון ישראל ועד שוק הכרמל", סוקר את תחומי העיצוב המאפיינים את החברה בארץ ב־50 השנים האחרונות. לצד עיצוב אמנותי, יוקרתי ואלגנטי, נבחנת אופציית עיצוב המוני, עממי, המוכיחה כי אפשר לבחור בטעם טוב גם כשמדובר במוצרים פשוטים. אז האם אפשר כבר להגדיר „עיצוב ישראלי"?

ניצה אבירם

מי מחליט מהו עיצוב נכון? איך קובעים מהם טעם טוב או טעם רע? מה ההבדל בין עיצוב אליטיסטי לעיצוב עממי? והאם אפשר כבר להגדיר „עיצוב ישראלי"? בשאלות אלה ואחרות עוסק ספר חדש, המציג את החברה הישראלית על כל רבדיה מנקודת הטבט העיצובית. הספר, ששמו „ממוזיאון ישראל ועד שוק הכרמל" (הוצאת „אוריין", 324 שקל), סוקר את תחומי העיצוב השונים המאפיינים את החברה בארץ ב־50 השנים האחרונות. לצד העיצוב האמנותי, הטרואלי, היוקרתי והאלגנטי, נבחנת אופציית העיצוב ההמוני, העממי, המוכיחה כי אפשר לבחור בטעם טוב גם כשמדובר במוצרים פשוטים.

את הספר ערך גיורא אוריין, שחקר את סוגיית העיצוב הישראלי לתחומיו. יש בו צילומים מרהיבים בנושאים מגוונים: רהיטים, כלים, גופי תאורה, חפצי נוי, מוצרי היי־טק, חפצי יודאיקה, אולמות אירועים, אביזרי אופנה, בגדים, תכשיטים ועיצוב שיער (אפילו תסרוקות לכלבים...). יש גם תמונות של טקסי חתונה, מגגל משפחתי, מסעדות, מטעמים שמעוצבים על הצלחת וגלריות ייחודיות.

מרבית החפצים והסריטים המקיפים אותנו בחיי היום־יום נתפסים בתודעתנו כמובנים מאליהם. לא תמיד אנחנו נותנים דעתנו לשאלות, כיצד הגיעו לעולם, מי המציא אותם, ומדוע הם נראים כך ולא אחרת. באמצעות התבוננות מעמיקה אל תוך עולם החפצים שעוצבו כאן, מבקש הספר לברר איך מייצרים „ישראליות", אם בכלל, ומהם האובייקטים המייצגים את הזהות שלנו. שזה התבוננות.

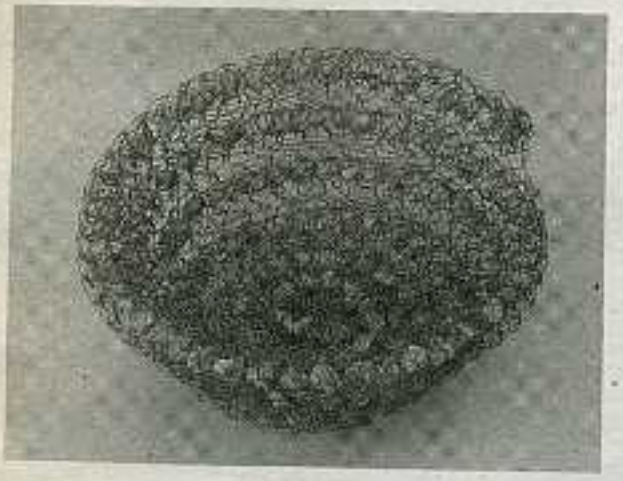

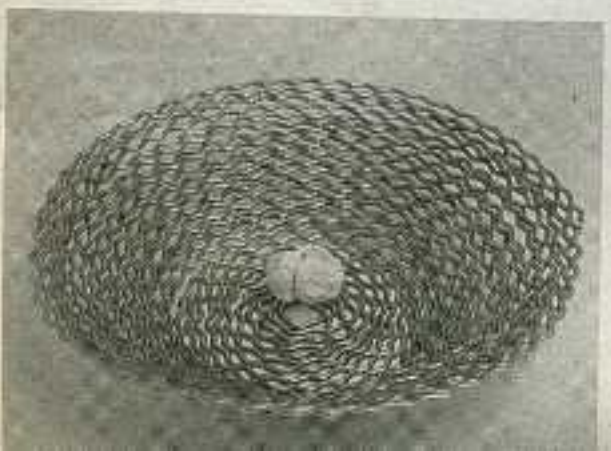

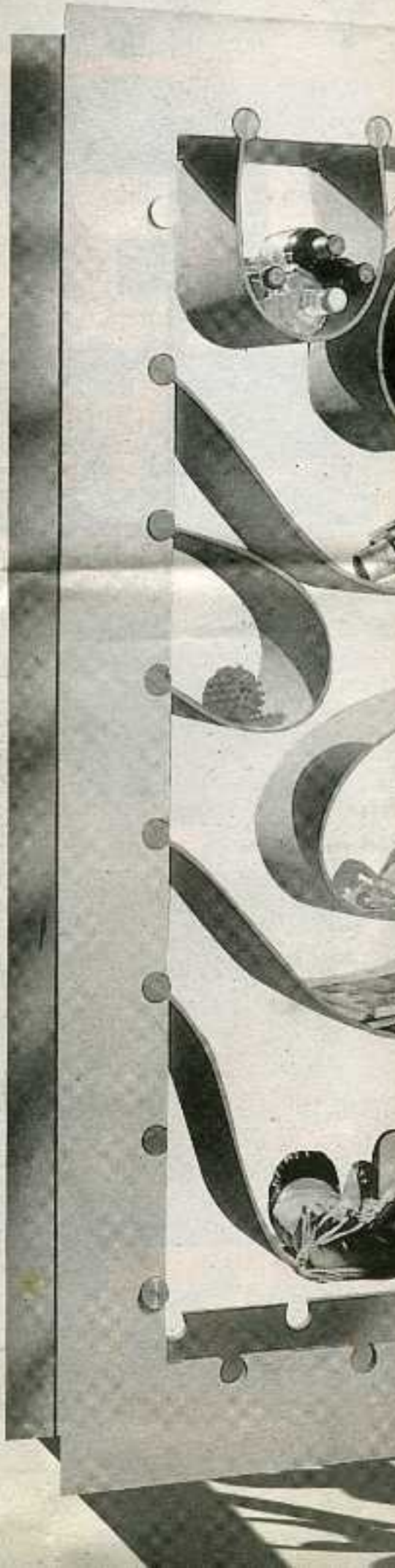

ספרייה בתוך מסגרת, בטיה מעץ ליבנה ודיקט גמיש. עיצוב: עמי דרך רב גנשרוא